

Sygn. akt IV U 710/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lutego 2018 r. w S.

odwołania W. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 20 lipca 2017 r. Nr (...)

w sprawie W. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo W. O. do renty socjalnej od dnia 01 maja 2017 roku do 30 kwietnia 2020 roku.

Sygn. akt: IV U 710/17 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 20 lipca 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił W. O. prawa do renty socjalnej wskazując, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła W. O. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty socjalnej podnosząc, że stan jego zdrowia nie pozwala jej na wykonywanie pracy. Choruje od 16. roku życia i stan jej zdrowia nie uległ poprawie, a przeciwnie pogorszył się (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 10 lipca 2017r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona W. O. od 1 października 2003r. jest uprawniona do renty socjalnej (decyzja z 1 października 2003r. o przyznaniu renty socjalnej k.16 akt rentowych). Prawo do tej renty było przedłużane ubezpieczonej na kolejne okresy. Po raz ostatni prawo to przyznane zostało decyzją z 22 stycznia 2016r. na okres od 1 maja 2014r. do 30 kwietnia 2017r.,

przy czym decyzja ta wydana została w wykonaniu prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z 21 maja 2015r. (wyrok SO w Siedlcach z 21 maja 2015r. i wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 21 października 2015r. k.23 i 47 akt IV U 838/14 SO w Siedlcach oraz decyzja z 22 stycznia 2016r. o przyznaniu prawa do renty na okres do 30 kwietnia 2017r. k.323 akt rentowych).

W dniu 27 marca 2017r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek ubezpieczonej o rentę socjalną na dalszy okres. Rozpoznając ten wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 18 maja 2017r. ustalił, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 18 maja 2017r. k.4 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 10 lipca 2017r. – analogicznie jak lekarz orzecznik - ustaliła, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.29 akt rentowych- tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 10 lipca 2017r. k.7 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 20 lipca 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty socjalnej (decyzja z 20 lipca 2017r. k.8 akt rentowych za wnioskiem z 27 marca 2017r.).

Ubezpieczona ma 39 lat (urodziła się w dniu (...)). Ukończyła szkołę zawodową specjalną w zawodzie krawcowa, nigdy nie pracowała zawodowo. Ubezpieczona cierpi na upośledzenie umysłowe na pograniczu stopnia umiarkowanego i lekkiego o etiologii organicznej, a ponadto na organiczne zaburzenia nastroju, w przeszłości rozpoznawano u niej zespół urojeniowy. Ponadto cierpi na okresowy zespół bólowy kręgosłupa C i L/S bez upośledzenia funkcji ruchowej i bóle głowy w wywiadzie, jest obserwowana w kierunku obustronnego zespołu cieśni nadgarstka bez upośledzenia siły i precyzyjnej sprawności rąk. Stan zdrowia psychicznego ubezpieczonej powoduje, że jest ona nadal całkowicie niezdolna do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 kwietnia 2012r. Istniejący u ubezpieczonej deficyt intelektualny ma podłoże zmian organicznych ma charakter progresywny i nie rokuje poprawy. Deficyt ten występuje u ubezpieczonej od dzieciństwa i ma etiologię organiczną. Skutkuje on niskim poziomem funkcji motywacyjnych i planowania oraz niskim poziomem krytycznym. Stan zdrowia ubezpieczonej nie uległ poprawie (opinia biegłych psychiatry, psychologa i neurologa k.12-13 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej W. O. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2013r., poz.982 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1/ przed ukończeniem 18. roku życia,
- 2/ w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. Roku życia,
- 3/ w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

W myśl art.12 ust.2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych znajdującego, w myśl art.15 ust.1 ustawy o rencie socjalnej, odpowiednie zastosowanie do spraw o rentę socjalną, całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia, czy ubezpieczona jest nadal ,tj. po 30 kwietnia 2017r. całkowicie niezdolna do pracy. Zasięgnięta przez Sąd na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu psychiatrii, psychologii i neurologii dała podstawy do ustalenia, że po 30 kwietnia 2017r. ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy z powodu stanu zdrowia psychicznego - stwierdzonego u ubezpieczonej deficytu intelektualnego na podłożu zmian organicznych

oraz organicznych zaburzeń nastroju, które to schorzenia mają charakter progresywny i nie rokują poprawy, a ich początek datuje się od dzieciństwa.

Sąd ocenił, że złożona przez biegłych opinia jest wiarygodnym, przekonującym dowodem w sprawie. Dowód ten nie był również kwestionowany przez strony.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.